

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Haber-Yorum

Fikri Olarak Köleleştirilmiş Bireylerin Müslüman Ordularına Liderlik Etme Hakları Yoktur!

Haber:

Bangladeş Uluslararası ve Stratejik Araştırmalar Enstitüsü tarafından savunma diplomasisi hakkında düzenlenen bir tartışmanın baş konuğu olarak konuşan Bangladeş Ordu Kurmay Başkanı S.M. Şafiuddin Ahmed şunları söyledi: “Biz herkesle dostuz ama bir arkadaşı mutlu etmek için diğerine düşmanlık yapamayız; kişi bugün dost olabilir ama yarın bu şekilde olmazsa ne olacak?” Şuna dikkat çekti: “Bir ülkenin niyeti bir gecede değişebilir ancak yetenekleri değişemez. Bangladeş, ABD ile Çin arasındaki dengeyi sağlamıştır.” (Dailystar, 19/04/2024)

Yorum:

Bu etkinliğin organizatörü Bangladeş Uluslararası ve Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nün, yasal bir kurum olduğunu ve uluslararası ilişkiler, güvenlik ve stratejik konularda Bangladeş'teki en büyük düşünce kuruluşu olarak kabul edildiğini söyledi. Ordu komutanının yanı sıra diğer konuşmacılar arasında mevcut Genelkurmay Başkanı Korgeneral Wacker el-Zaman, Hava Yardımcısı Meraşal (emekli) Mahmud Hüseyin, Tümgeneral (emekli) Olah Çodari ve Bangladeş Uluslararası ve Stratejik Araştırmalar Enstitüsü Genel Müdürü Ebu Bekir Sıddık Han yer aldı. Bangladeş Uluslararası ve Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nün başkanı da eski Büyükelçi Gosal Azam Sarker'dir.

Ordu Komutanı ve diğerlerinin bu programda yaptığı açıklamalar, ordunun ve hükümet liderlerinin uluslararası ilişkilerin takibindeki fikri köleliği açıkça yansıtmaktadır. Kafir Batı'ya yönelik bu fikri kölelik, aynı şekilde laik liderliğin halkın çıkarlarını korumadaki başarısızlığının nedenini ortaya koyuyor. Askeri liderliğin köleleştirilmesi sadece son derece utanç verici bir durum değil; aynı zamanda Bangladeş Müslümanları için de son derece tehlikelidir ve tüm İslam ümmetinin, tüm iç ve dış işlerini doğru ve etkili bir şekilde çözmesinin önündeki tek engeldir.

İki veya daha fazla çatışan ana güç arasındaki denge meselesi, hatalı “askeri güç dengesi” mefhumundan doğmuştur. Dolayısıyla bu mefhum, askeri gücü daha zayıf olan bir ülkenin, diğer büyük askeri güçleri etkisiz hale getirmek veya onlara karşı koymak için büyük güçlerden herhangi birinin yörüngesinde kalması gerektiğini tasvir ediyor. Ayrıca bu mefhum, İslami halkları sindiren bir reçete olup bu da Müslümanların her zaman büyük güçlerden birinin veya sömürgeci çıkarlara sahip olanların boyunduruğu altında kalmasını sağlamaktadır. Bu yüzden sömürgeci Batı, bu yozlaşmış ve hipnotik mefhumu, askeri ve hükümet liderliği çevrelerindeki bazı Müslümanlara öğretiyor ve “Batı egemenliği” fikrinin büyümesine kapılan ve köleleşen bu kişiler de bunu, Müslüman kitleler arasında yayıyorlar ve ümmeti de zayıflamış ve yenilgiye uğramış konuma meydan okumaktan ve değiştirmekten caydırıyorlar. Şayet bu anlayış doğru ve etkiliyse, o halde neden Müslümanlar kendi ordularını muhafaza ediyorlar ki? Ayrıca General Şafiuddin'in hizmet süresinin varlığının gerekçesi nedir? Askeri üniformasını süsleyen “dört yıldızın” Bangladeş halkı için ne anlamı var? Gerçek şu ki, Bangladeş'teki askeri ve hükümet liderleri fikri olarak kindar Batı'nın

kölesi olmuş durumdadır ve onların kesinlikle Bangladeş'teki Müslümanlara liderlik etme hakları da yoktur.

Daha önceki İslami nesillerin “askeri güç dengesi” fikrini ayaklar altına alıp birçok güçlü ve kudretli orduları yenerek büyük bir İslam ümmeti oluşturdukları tarihi bir gerçektir. Nitekim Müslümanlar, sayı ve güç bakımından kendilerinden üstün olan bir düşman kuvvetinin zelil bir şekilde yenilgiye uğratıldığı Bedir Savaşı ile başlayıp ardından da Ahzab veya Hendek Savaşı'ndan Mute, Yermuk ve Kadisiye'ye kadar devam eden Müslümanlar, güçlü orduları birbiri ardına yendiler ve bir kısmı da o dönemin büyük güçlerine karşı çıktılar. Sonradan gelen nesillerin İslami orduları bu mirası taşıdılar ve Ayn Calut, Godalit (İspanya), Arror (Sindh) ve Nadiya (Bengal)'de zafer kazandılar ve İslam'ın nurunu dünyanın geri kalanına taşımaya devam ettiler. Bu nedenle tarih boyunca Müslüman ordularının kamusunda “askeri güç dengesi” diye bir ifade yoktu; ta ki kâfir Batı'nın Hilafetin yokluğundan istifade ederek Müslüman orduların dizginlerini kontrol ettiği yakın zamana kadar. Böylece bu önemsiz fikirle askeri liderliğin beynini yıkamaya başladılar. Oysa daha önceki İslami nesillerin çok daha iyi ordulara karşı kazandığı zaferler inkar edilemez olup kanıtlanmış bir hakikattir. Ancak bu kayda değer olayların nedenini anlamamız gerekir ki böylece şimdiki nesil Müslüman orduları, günümüzde bu süper kahramanlık anlarını taklit edip kopyalayabilsinler.

“Neo-realizm teorisindeki” “askeri güç dengesi” maddi çıkar fikrine dayanmaktadır. Nitekim kapitalist dünya, savaşa girmek ile bununla bağlantılı sömürgeci fayda arasındaki dengeyi hesapladı ve ardından da bu teoriye ulaştı. Bu nedenle ordularının maddi gücünü, arzu ettikleri maddi çıkar veya faydalar (sömürge çıkarlar) ile orantılı olarak değerlendirdiler ve kazanç kesin ve maliyetten daha büyük olmadıkça askeri çatışmaya girmenin bir anlamı olmadığını düşündüler. Dolayısıyla bu “maddi güç” hesabı, sömürgeci zihniyete dayandığı için her türlü ahlaki temelden yoksundur; bu nedenle halkı ve serveti savunmayı temsil eden ahlaki neden gündeme getirilirse, o zaman daha zayıf bir orduyla savunma yapan herhangi bir ülke, çok daha güçlü bir işgalci/sömürgeci güce karşı savaşı kazanabilir. Dolayısıyla ordunun manevi gücü, eğer uygun şekilde teşvik edilirse, fiziksel güçten daha fazla güç üretir. Ancak en büyük güç, ordunun manevi gücüdür. Zira geçmişte devasa ordulara karşı İslami fetihlerin sırrı, Müslümanlarda var olan manevi güçtür. Nitekim Müslüman orduları, İslam'ın nurunu yaymak ve ülkeyi kâfirlerin pislüğünden temizlemek için ruhi bir nedenden dolayı harekete geçtiler. Yani Müslüman orduları ilahi adaleti yaymak hedefiyle ilerlediler ve onlarda Allah Subhanehu ve Teala'nın dilediği zaman ilahi yardımını göndereceğine ve Müslümanlara zafer vereceğine dair bir kanaat vardı. Ayrıca Müslüman orduları kendilerini Allahu Teala'nın bu dünyadaki “Halifesi” olarak görüyorlardı. İşte bu inanç ve tasavvur, daha önceki İslam nesilleri, sadece maddi menfaat peşinde koşan düşmanlarına karşı zafere ulaştırmıştır ki mevcut Müslüman ordularının da örnek alması gereken gizli reçete işte budur. Artık Müslüman ordularına sadece bu ruhi hedefe sahip olan ve Allah'ın yardımına inanan subaylar liderlik etmelidir; işte sadece o zaman Müslümanlar Hilafetlerini kurabilecek ve tüm dahili ve harici işlerini çözebileceklerdir. İşte ancak sadece o zaman altın tarih tekerrür edecek ve ümmet, acılar ve aşağılanmalarla dolu bir yüzyılın ardından mutlu olacaktır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Risat Ahmed - Bangladeş